

JOSEP ROIG

Inspector en cap de la delegació de Tarragona. Impulsor de la nova organització i estructura de la Inspecció d' Ensenyament de la Delegació Territorial de Tarragona.

Pretenem que ens contestis un seguit de preguntes relacionades principalment amb els dubtes que van entorn de les últimes propostes innovadores anunciades per l'Administració, i considerem de primera necessitat que els mestres i els estudiants de l'Escola de Mestres de Tarragona i de la resta del país rebin informació d'una sèrie d'aspectes que són molt propers als interessos professionals i laborals dels ensenyants. Començarem per un d'ells:

¿Com es contempla l'especialització futura?

L'especialització, òbviament s'ha de bastir sobre una base principal: els mestres han de possibilitar l'organització dels processos d'ensenyament / aprenentatge, per tal d'assolir els objectius generals d'aquesta etapa. Per tant, això ja ens donaria el que en podríem dir el perfil d'especialització del mestre de primària, fonamentat en el coneixement del disseny curricular. Això ens portaria al coneixement de les bases curriculars de tipus epistemològic, cultural, sociològic i psicològic. Altres són els continguts d'aquest disseny curricular, ja que la mateixa LOGSE diu que els mestres d'ensenyament primari ho seran de totes les àrees i, en conseqüència, vol dir coneixement del medi, del llenguatge, de les matemàtiques, etc. Es fa una al·lusió molt diferenciada a les especialitats de plàstica, de música i d'idioma. Una acurada formació metodològica, ja que és l'eix del disseny, basada principalment en la globalització, la integració i la diversificació curricular.

Una altra consideració quant a l'especialització, és que s'ha optat per una escola comprensiva, és a dir, que hi vagi tothom, que sigui integradora. L'escola comprensiva comporta que el currículum es pugui diversificar. D'altra banda, el mestre haurà de tenir una qualificada competència lingüística. Hi haurà, doncs, especialitzacions d'etapa infantil, d'etapa primària, de plàstica, de música, d'idioma, d'educació física, de pedagogia terapèutica, de logopèdia...

¿Es considerarà l'especialització de l'Etapa Primària tal com actualment es fa en la de Parvulari?

L'Administració crea el cos de mestres, en el qual s'integren els actuals professors d'E.G.B. i els que hi ingressin en el futur. La titulació de mestre serà una Diplomatura, és a dir, de tres anys de carrera, que l'habilitarà per exercir la docència en el tram dels 3 als 12 anys. Dins d'aquest cos de mestres, l'especialització infantil i la de primària hauran de ser considerades, a més de les especialitzacions esmentades anteriorment.

¿Quines garanties té l'actual mestre de Segona Etapa de continuar amb la seva especialitat a l'Etapa Secundària de 12 a 14 anys o a 16 anys ? El 50 % de reserva?

Anem per parts. Cal fer constar, en primer lloc, que la Segona Etapa s'encavalca entre el sisè actual, que serà de la futura primària, i el setè i vuitè, que seran de la futura secundària. Implícitament els mestres actuals tenen un dret adquirit d'exercir la docència fins als 14 anys. Es pot oferir, segons la LOGSE, durant uns anys les vacants als mestres, però jo no crec que es faci sols per als mestres de l'actual segona etapa, sinó que s'oferiran a tots els mestres, en concordança amb les especialitzacions corresponents i reconegudes; altrament serà que el fet d' haver o no exercit l'especialitat compti dintre d'un barem de mèrits, o de concurs, o del procediment que en el seu moment s'arbitri.

El lloc de treball que hom té actualment és un dret adquirit, però hem de tenir en compte que el Reial Decret que regula els concursos de trasllats no és un desenvolupament de la LOGSE. És anterior. Aleshores, sembla lògic que a partir d'aquesta llei es procedeixi

a una reordenació dels llocs de treball, a partir del desenvolupament de la LOGSE. Surten així una sèrie d'alternatives dels 12 als 14 anys. Durant un període transitori es faran ofertes als mestres. Passat aquest període transitori, per exercir en el tram de l'ensenyament secundari s'haurà de ser titulat superior. També hi podran seguir accedint titulacions de cicle curt, com són els enginyers tècnics, per exemple. Sols els mestres podrien fer d'immediat el tram 14 / 16. Es podrien donar, potser, situacions, respecte a un percentatge de places. Hi ha mestres llicenciats que, tot i pertànyer al cos de mestres, per la reordenació dels llocs de treball, la seva condició de llicenciats els permeti d'exercir provisionalment la docència en el 14 / 16. Quant al percentatge de reserva, és referit a l'accés al cos de secundària.

Com se sap, s'han enllestit dos projectes de reials decrets que desenvolupen la LOGSE: un, que regula transitòriament l'ingrés a la Funció Pública

Docent, i l'altre que ho fa respecte a la mobilitat entre els cossos docents i l'adquisició de la condició de Catedràtic. En el segon dels esmentats projectes, el capítol II es refereix a l'accés de funcionaris docents a altres cossos docents, inclosos en un grup de classificació superior. Diu que a les convocatòries d'ingrés en els cossos de professors d'Ensenyament Secundari i de professors d'Arts Plàstiques i Disseny es reservaran un cinquanta per cent de les places que es convoquin per als funcionaris dels cossos i escales docents classificats en el grup B. Els mestres són docents classificats en el grup B. Per a participar en aquestes convocatòries s'hauran de reunir dos requisits. Estar en possessió del títol de doctor, enginyer, arquitecte, llicenciat o equivalent a efectes de docència. L'altre, romandre en els cossos d'origen un mínim de vuit anys, com a funcionaris de carrera. El sistema de selecció constarà d'un concurs de mèrits i d'una prova. Aquesta prova consistirà en l'exposició, seguida d'un debat, ambdós orals, d'un tema de l'especialitat elegit entre sis, extrets per sorteig d'entre els que componen el qüestionari. L'exposició serà completada amb un plantejament didàctic del tema escollit.

La Formació Permanent del Professorat l'assumeix el conjunt dels següents organismes: ICE, SEDEC, MRP, CRP i Escola de Mestres. ¿Hi ha una coordinació entre aquests organismes perquè puguin ser compatibles en la funció formadora dels mestres?

S'ha de distingir el pla, dels organismes. On hi ha d'haver una visió global i estructurada és al pla. Els organismes que executin aquest pla poden ser diversos. Fins fa poc hi havia tants plans com organismes. Ara es pretén que hi hagi un sol pla. Els organismes que fan formació han d'actuar en el marc del pla de Formació Permanent del Departament d'Ensenyament. Aquest pla ha de tenir una unitat. El que dóna bàsicament unitat a un pla de formació és un bon mecanisme de detecció i de regulació de necessitats damunt la realitat escolar.

Les necessitats s'han de convertir en objectius de la formació. Aquesta té diversos nivells. No és el mateix un grup de treball coordinat per un Centre de Recursos Pedagògics (CRP) que una especialitat de post grau, que pot correspondre a l'àmbit d'una Escola

de Mestres. La coordinació pot estar assegurada a partir d'aquest mecanisme.

¿Aquesta tasca dels mestres de participar en la formació permanent, creus que després es reconeix i es valora prou en benefici del currículum del mestre? ¿No creus que últimament es dóna molta importància a poder acumular certificacions?

Cal tenir en compte que aquest tipus d'activitats suposen una inversió i una utilitat que han de beneficiar el sistema. Alhora han de produir una gratificació personal i professional. S'inverteix en la reconversió dels mestres, s'ha de fer un seguiment per tal de veure si es produeix innovació o canvi en els plantejaments i en les metodologies. Als mestres que participin en aquest procés, caldrà fer-los les oportunes acreditacions. Aquest seria un nivell d'anàlisi. Un segon nivell és el que en podríem dir la millora de la pràctica quotidiana, de la mateixa manera que els metges en un hospital haurien de contactar periòdicament per tal d'intercanviar impressions i experiències. Els seminaris permanents i grups de treball, per exemple, haurien de formar part definitivament de la dinàmica de la professió en un sector territorial. Hauria d'estar més en els àmbits de les motivacions i de saber que un està, des del punt de vista professional, al dia, que no pas en el de les certificacions, perquè, com molt bé afirmeu vosaltres, les certificacions, algunes han estat una mala inversió. Hi ha persones que tenen moltes certificacions. Això, en bastants casos, i en termes d'inversió i de rendibilitat al sistema educatiu suposa haver llançat diners en un pou sense fons, perquè mai no s'ha vist l'aplicació a l'escola. Aleshores, jo ho situaria en uns altres paràmetres.

¿Quina dedicació i titulació se'ls demanarà als mestres formadors?

El mestre coordinador o formador es tria fonamentalment per tal de produir un efecte multiplicador de la formació, a partir d'un nucli que pugui arribar a tot arreu. Cal considerar, però, dues qüestions; si el mestre és sempre formador o si ho és de manera incidental. En el primer cas, es tracta d'un concepte estàtic, és a dir, entrem en un model de funcionari diferent, ja no és mestre, és formador, i, amb el temps, s'aparta de l'escola. Jo m'apunto a la idea que hi hagi mestres per períodes i programes més o menys llargs, dinàmics i vius, que no deixin l'escola. Aquí no

es tracta de titulació, sinó que en el col·lectiu dels mateixos mestres hi hagi persones que destaquin en la preparació i en experiència, que puguin provocar aquest efecte multiplicador.

¿Hi haurà un alliberament d'horari lectiu per als mestres perquè puguin assistir a les sessions de formació, tal com es fa actualment amb els mestres d'Educació Física?

Sembla ser que en determinades activitats de formació s'alliberarà els mestres de l'horari lectiu. Així s'ha fet amb els mestres d'Educació Física, i el proper setembre es farà també amb els que segueixen el PIP, que és un pla d'immersió de primària per a mestres sense o amb poc domini del català. Aquests mestres romandran set setmanes fora de l'escola, amb substitució.

Cada vegada hi ha més activitats on el mestre és substituït. En un futur més o menys immediat hi pot haver una reducció en l'horari lectiu del mestre, la resta de l'horari laboral es destinarà a la preparació dels plans de treball, i part d'ell es podrà dedicar a la formació d'uns aspectes puntuals que puguin ampliar els coneixements conceptuals i metodològics dels mestres.

¿Quina és la situació anímica dels mestres quant a la participació en cursos, seminaris...?

Hi ha diferències entre col·lectius, entre comarques, entre ambients urbans i rurals. Es poden trobar situacions molt diverses, que van des del desinterès i cansament fins a l'eufòria i la motivació. La gran majoria de mestres estan, com és natural, a l'expectativa i en una situació d'apertura positiva. Tot amb tot, això ens fa pensar que el model no està ben plantejat. Un sector de mestres, evidentment, només ha tingut una motivació, la d'aconseguir una certificació per engruixir el currículum. De cara al futur s'haurà de renovar el model, pensant en noves ofertes perquè es torni a aixecar l'expectativa per la novetat. I continuo insistint que participar en grups de treball o seminaris ha de formar part del context de la feina. Això, doncs, suposa un canvi de model i també d'actituds i de motivacions.

¿L'anomenada Educació Permanent, creus que dona dret a una reconversió del sector?

Aquí capgiraria els termes. El sector no es reconverteix en funció de l'educació permanent, sinó que el sector, com d'altres, s'ha de reconvertir per moltes raons, per l'adaptació europea, pels nous

curricula, pels requeriments del món laboral i les noves tecnologies. En conseqüència, es planteja una variació del currículum i una adaptació dels professionals, la qual cosa justifica la formació permanent.

Cal tenir en compte que el nou sistema educatiu és un model obert on es podran introduir contínuament canvis i innovacions. És un model permanentment canviant i renovable, a diferència de l'actual, que és tancat.

¿De quants anys serà la carrera de mestre i quina titulació tindrà?

La carrera de mestre serà una diplomatura, doncs, una carrera de tres anys, tal com en fa referència la LOGSE. Ja sabeu que hi va haver un intent molt il·loable en el sentit que el magisteri fos una llicenciatura. Aquesta proposta va ser desestimada per les mateixes Universitats. Hi ha tendència a fer carreres tipus "diplomats", que són el que necessita més el context social, econòmic i laboral. És a dir, que no té per què ser desvalorada la carrera de mestre pel fet de tenir menys cursos que una altra de cicle llarg. La LOGSE també preveu que a secundària, a les àrees de tecnologia hi haurà titulacions de diplomatura, per exemple, enginyers tècnics. La configuració curricular universitària tendeix més a escurçar les carreres i que aquestes siguin més funcionals. Es preveu, per exemple, que hi hagi llicenciatures de quatre anys. La titulació serà la de Mestre d'Ensenyament Primari. Els docents s'aglutinaran en set cossos: Cos de Mestres, de Professors d'Ensenyament Secundari, de Professors Tècnics de Formació Professional, de Professors de Música i d'Arts Escèniques, de Mestres de Taller, d'Arts Plàstiques i de Disseny, de Professors d'Escoles Oficials d'Idiomes.

¿Quines especialitats s'impartiran en el futur? ¿Es tindrà en compte l'especialitat en el moment de fer classes?

Les especialitats seran les de música, gimnàstica, plàstica i llengües estrangeres. No té sentit especialitzar-se si no hi ha una correlació entre l'especialitat i els llocs de treball. Cal, però, diferenciar com un mestre anirà a un lloc de treball des del punt de vista administratiu i com pot ser adscrit en el centre partint de la seva pròpia autonomia organitzativa. Tot sembla apuntar que es puguin oferir llocs de treball, a partir de les especialitats de Primària, Infantil i les especialitats que hem dit. A Secundària òbviament

hi haurà un ventall molt ampli. Una vegada un mestre sigui al centre, ja serà competència del director, prèvia consulta al claustre, tal com ja es va fent actualment.

¿S'ha pensat en la possibilitat que un mestre pugui tenir plena dedicació com a professor de Didàctica a l'Escola de Mestres?

Si un mestre té plena dedicació a l'Escola de Mestres, es converteix en un teòric perquè deixa de treballar com a mestre. Hi hauria d'haver uns tipus de crèdits o de pràctiques que es fessin a l'escola. Aquí sí que tindrien un bon paper a fer els mestres. Penso que en l'àmbit universitari psicopedagògic tothom que hi exerceixi la docència hauria de tenir uns anys d'experiència en el món de l'ensenyament primari o del secundari. En els estudis de mestre, com en els altres, s'ha d'implantar un sistema molt ben estructurat i interrelacionat amb el món laboral. S'ha de tenir clar que el professorat de les Escoles de Mestres hauria d'haver treballat en el món laboral no universitari.

¿Creus que amb l'acta única el lliure intercanvi de professionals en la CEE afectarà el sector de magisteri?

Crec que sí. A l'Etapa Primària pot afectar les llengües estrangeres. A l'Etapa Secundària, a banda de les llengües estrangeres, pot afectar en les modalitats científiques i tecnològiques. Cal tenir en compte que el professorat d'aquí podrà també accedir a llocs de treball a la resta de la Comunitat.

¿A què creus que és degut que en alguns sectors de la població l'escola privada estigui més ben considerada que la pública, tenint en compte que els mestres tenen la mateixa titulació i preparació en una i altra?

El nostre sistema educatiu ja s'ha consolidat amb aquesta doble oferta: d'escola pública i d'escola privada. Una part de la nostra societat creu en l'escola pública i l'altra, més en la privada. Aquesta credibilitat es fonamenta més en les conviccions personals i altres condicionaments que no en relació amb la titulació dels mestres. La titulació és aliena a aquest fet real.

¿L'accés a la funció pública garantirà una bona oferta de places capaç d'absorbir tot el professorat interí i substitut?

Això s'està regulant en aquests moments. Es vol absorbir tots els professors interins. Hem de pensar

que ens trobem en una situació de canvi i que en poc temps s'arribarà a unes solucions finals.

¿S'establirà un criteri del nombre d'alumnes per classe no superior als 25?

Penso que serà un dels grans avenços a l'ensenyament. Les ratios del grup classe base quedaran en 25 a la primària, en 30 a l'ensenyament secundari obligatori i en 35 a la secundària post-obligatòria o batxillerat. Cal tenir en compte que en una escola comprensiva i integradora s'ha de preveure que algunes matèries i determinats ensenyaments es facin en grups reduïts, sobretot en activitats de reforç. A l'ensenyament secundari obligatori hi ha un 70 % de matèries comunes i un 30 % de variabilitat. D'aquesta part més diversificada del currículum, els idiomes, les tecnologies i d'altres es faran en grups més reduïts, entre 15 i 18 alumnes. També les tutories, l'orientació, els crèdits de reforç, es faran en grups reduïts.

¿Hi haurà una reducció del nombre d'hores lectives perquè possibiliti una major dedicació de reflexió i preparació per part del mestre en l'elaboració del Segon i Tercer Nivell de Concreció?

Sembla que serà així des del punt de vista d'ordenació del sistema. Ara bé, tot això hauria de passar per la regulació de tota la jornada laboral del docent, el que hauria de romandre totes les hores en el centre. Tant les hores de docència com les de permanència en el Centre haurien de tenir el mateix rigor laboral de contingut de feina i planificació. Això seria bo per a la pròpia escola, per als alumnes i per als docents, ja que s'acabaria amb la imatge que el docent només treballa les hores lectives. L'horari del mestre ha d'estar totalment visible i demostrable amb totes les hores de dedicació als alumnes i al Centre.

¿Es preveu un equipament de material didàctic (fungible i no fungible) a les escoles?

Jo diria que això s'està fent perquè estem en el segon any d'un pla quadriannual d'equipaments. Així mateix, s'ha fet un primer concurs de dotació d'equipament informàtic per als centres de primària, al qual seguirà d'immediat un segon. Les despeses de funcionament que reben els centres poden ajudar també a l'adquisició i al manteniment d'aquest material.

¿Hi haurà alguna proporció de mestres de suport en funció del nombre d'aules perquè puguin assumir la recuperació i reforç individualitzat dels alumnes? (a més a més dels mestres d'Educació Especial)

Hi haurà un professorat bastant qualificat per realitzar aquesta tasca. Per altra banda, cal destacar que el professor d'educació especial no és un "calaix de sastre" i la seva dedicació hauria d'anar dirigida als alumnes que tenen unes certes dificultats d'aprenentatge i que poden ser resoltes amb una atenció precoç, sobretot durant el C. Inicial i Mitjà.

¿Valores com a positiva la tasca que s'ha fet a nivell musical a les escoles públiques de Tarragona?

Crec que ha estat francament positiva, i que aquests professors s'han anticipat al que avui ja la LOGSE preveu en relació a l'educació musical.

¿Què pensa fer l'Administració amb els professionals que des de fa 11 anys imparteixen la música a les escoles?

En aquests moments no sé què pensa fer l'Administració. No veig el desllorigador en el projecte de decret que pretén regular transitòriament l'ingrés a la funció pública docent. Caldria, però, analitzar les situacions professionals i acadèmiques de cada persona.

¿En relació a l'Educació Física i a la Plàstica, consideres que l'equip de formadors i de mestres és suficient amb els que hi ha actualment?

Actualment s'està racionalitzant l'increment d'aquests especialistes i en els centres de Primària de més de 20 unitats hi ha un professor especialista en Educació Física. Procurarem ampliar cada any aquesta oferta. En relació a l'àrea de Plàstica, encara no hi hem arribat, però esperem que en propers programes també s'hi arribi.

Sembla que el MEC aprovarà la possibilitat de fer una hora lectiva a la setmana de religió, i que l'ètica ja no serà una alternativa. ¿Aquesta

decisió afectarà també Catalunya?

La fonamentació curricular és que els valors estan incorporats com a continguts i queden integrats en el conjunt de totes les àrees. Això comportarà que deixarà de ser una alternativa, i que tothom podrà elegir lliurement aquesta hora de Religió.

Canviant de tema, ¿en què consistirà l'aprenentatge precoç de llengües estrangeres?

Aquest aprenentatge precoç serà en un primer estadi a nivell col.loquial. El professorat que l'impartirà haurà de sortir d'una reconversió del professorat actual. A Catalunya s'estan portant a terme experiències d'aquest tipus, però dins d'altres àrees, com són la Plàstica i les C. Socials.

¿Et sembla que se seguirà aquest plantejament?

Penso que les llengües s'aprenen millor per immersió, i no em sembla malament que en situacions col.loquials s'introdueixi d'aquesta manera. Suposem que en el temps que fan la Plàstica hi ha el mestre de llengua estrangera, i que en certs moments s'utilitza aquesta per treballar alguns dels continguts, o per utilitzar una determinada tècnica, però sempre a nivell col.loquial, suposant que es porti a terme a partir del 3r. any de

Primària, és a dir, a partir dels 8 anys.

¿Pot ser problemàtic introduir una 3a. llengua tan aviat per als nens?

Personalment, crec que no. En els subjectes sotmesos d'una manera racional al conreu lingüístic, se'ls augmenten els components transferencials dels aprenentatges, els quals s'acrediten de manera evident en el reforçament del àmbits universals de les estructures lingüístiques. El que es desenvolupa és una competència lingüística que en el fons treballa estructures mentals, i a mesura que es van coneixent més llengües, hi ha més facilitat per aprendre'n d'altres.

¿Qui assumirà la competència de decidir quina llengua s'impartirà en cada centre?

A part que l'Administració donarà unes pautes, són els òrgans de govern de cada Centre els qui decidiran la llengua precoç a iniciar. A Secundària les llengües estrangeres estaran en aquesta part diversificada del currículum. Hi haurà els suficients crèdits per poder incloure la diversitat de nivells. S'ha de tenir present que en el marc del Projecte de Centre, s'haurà de precisar el projecte específicament lingüístic.

¿Un nen que hagi fet francès a la Primària, podrà fer anglès quan entri a la Secundària?

Si ha fet francès, per exemple, a Primària, pot continuar fent francès a Secundària i, alhora, iniciar l'anglès com a segona llengua estrangera.

Tornant als aspectes organitzatius d'aquesta reforma, ¿podries explicar-nos quina orientació es pot donar a un alumne que finalitza l'ensenyament secundari perquè continuï estudis d'Educació Tècnica Professional o de nivell universitari?

Dins del mateix currículum hi ha elements que són professionalitzadors i que potenciaran aquesta orientació. A l'ensenyament post-obligatori o batxillerat aquests elements ja són importants. En el decurs de l'ensenyament secundari es presenta tot un engranatge curricular que podria ser efectiu i rendible. Esmentem la tutoria i l'orientació, les tecnologies, els crèdits variables, la modalitat de batxillerat, els crèdits escola-empresa, els projectes de recerca, etc.

¿Per què no es considera obligatori el segon cicle d'Educació Infantil (4 a 6 anys)?

L'important no és que sigui obligatori, sinó que s'ofereixi gratuïtament a tothom. Hem de considerar les característiques psicològiques del nen d'aquesta edat i la situació familiar. Per ara tots els nens de 4 anys estan escolaritzats i a poc a poc s'anirà ampliant als de 3 anys.

¿Per a quin any es preveu l'aplicació de la Reforma a tots els centres de Catalunya, i en quin calendari s'aniran incorporant les diferents etapes?

L'aplicació de la LOGSE s'iniciarà el curs 1992-93 a Catalunya i també a tot l'Estat espanyol. A diferència del territori del MEC, a Catalunya es començarà a fer el primer curs del segon cicle de la secundària obligatòria el curs 1993-94; durant el curs 1994-95 es completarà la secundària obligatòria, i en el curs 1995-96 es començarà amb l'FP de grau mitjà i el primer curs de batxillerat. En el curs següent s'aplicarà el segon curs de batxillerat, i finalment el curs 1997-98 es completarà amb l'FP de grau superior. Per tant, seguint aquest calendari la Reforma s'acabarà d'aplicar a Catalunya dos anys abans que els previstos en el territori del MEC, que preveu acabar-la el curs 1999-2000.

Per finalitzar, ens agradaria conèixer quin és el paper de la inspecció i quines són les innovacions

de les funcions de l'equip d'inspectors introduïdes aquest curs.

L'article 61 de la LOGSE estableix les funcions de competències de la inspecció i es configuren a l'entorn de la funció de valoració, per una banda d'avaluació externa com un complement de l'avaluació interna que es fa en els propis centres, amb la finalitat de garantir el dret a una educació de qualitat per a tothom. A l'entorn de l'avaluació es diversifiquen altres funcions com el control, l'assessorament, etc.

També la inspecció té components de centralització i descentralització, ja que es mou en un context de canvi i innovació, i pertant hi ha d'haver uns mecanismes que puguin transmetre aquesta innovació i al mateix temps ser eficaços. També la inspecció ha de ser generalista i especialista al mateix temps. Per exemple: un inspector té assenyalats un grup de centres, dels quals ha de fer un seguiment general, però al mateix temps ha d'estar preparat per al disseny curricular. En aquests moments hi ha 30 especialitats curriculars agrupades en àrees i també altres especialitats com: informàtica educativa, educació diferenciada, educació compensatòria, etc. Les àrees no són altra cosa que departaments dins de la inspecció que fan plans de treball per actuar de manera especialitzada. En síntesi, cada inspector té tres tipus de responsabilitats: com a generalista (se li assigna un conjunt de centres), com a especialista curricular (pedagogia terapèutica, Educació infantil, Anglès, Llengua i Literatura catalana, etc.), i com a especialista quant a l'ordenació del sistema (Educació diferenciada, Normalització Lingüística, Formació Permanent, gestió econòmica i administrativa dels Centres...) La demarcació de Tarragona està dividida en tres sectors d'inspecció, dirigits cadascun per un inspector coordinador. Els inspectors d'un sector constitueixen un equip anomenat Comissió de Sector. Un inspector pertany, doncs, a dos equips de treball com a mínim. Com a Inspector generalista sols actua en el conjunt de centres assignats i en el marc del Pla de Sector. Com a especialista, pot actuar en el marc dels Plans d'Àrea, en altres sectors de Tarragona i d'altres Delegacions Territorials.

Entrevistadors:

Jordi Vallès, Salvador Moreno